

Tabel 2: Bevillingen til kortfilmproduktion ved Statens Filmcentral og antallet af kortfilmproduktioner i perioden 1982-1987:

Mill. kr.	SFC ¹⁾	DR ²⁾	LFU ³⁾	Antal film ⁴⁾	Heraf uden støtte fra DR og LFU
1982	11,8	0,85	1,6	27	17
1983	10,0	0,85	3,2	22	16
1984	10,3	0,85	3,0	22	14
1985	10,9	0,85	1,6	27 ⁵⁾	16
1986	10,3	0,95	1,6	16	16
1987	11,0	0,95	1,7	26 ⁶⁾	19

1) Finanslovsbevilling + tillægsbevilling

2) Danmarks Radios bidrag til koproduktioner med SFC

3) Landscentralen for Undervisningsmidler's bevilling til kortfilmproduktion

4) Opgjort efter dato for underskrivelse af produktionskontrakt

5) Heri indgår 7 novellefilm («Ung 85») produceret i samarbejde med Filminstituttet og med særlig støtte fra Danmarks Radio.

6) Heri indgår en serie på 10 korte børnefilm produceret i samarbejde med DR udenfor den almindelige koproduktionspulje.

Produktionen af kortfilm har således, som det fremgår af tabel 2, ikke været konstant. Faldet i 1986 skyldes dog først og fremmest halveringen af Landscentralens tilskud til filmproduktion.

For så vidt angår filmproduktionens omfang kan det konstateres, at udviklingen siden lovrevisionen i 1982 i almindelighed har været præget af en øget ressourceanvendelse i forbindelse med produktionens gennemførelse, hvilket har været medvirkende til, at de ønskede produktionsmål ikke har kunnet opnås.

Konsulentfirmaet T. Bak-Jensen A/S peger i den forbindelse på, at tendensen til budgetoverskridelser medfører, at en stigende del af omkostningerne ved filmproduktion må dækkes af de private producenter. I forlængelse heraf foreslår konsulentfirmaet, at planlægningen af filmprojekterne forbedres. Dette kan efter konsulentfirmaets opfattelse blandt andet sikres ved, at de private filmproducenter inddrages på det tidligst mulige tidspunkt i projektudviklingen, hvorved producenten efterfølgende har bedre mulighed for at gribe ind i produktionsfasen med nødvendige eller ønskelige justeringer af økonomiske årsager. (Se i øvrigt bilag nr. 2 til lovforslaget)

Ministeriet finder i den forbindelse, at der vil være behov for at styrke den økonomiske styring af filmproduktionen ved ændringer af de administrative forhold på de statslige institutioner.

Da filmproduktion i Danmark er forbundet med stor økonomisk risiko, bygger lovforslaget for så vidt angår såvel spillefilm- som kortfilmproduktionen på den forudsætning, at det vil være nødvendigt at opretholde de gældende støtteordninger for at skabe grundlag for en fortsat udvikling af den danske filmkunst og filmkultur.

Hensynet til bevarelse af biograferne som spillefilmenes primære forevisningssted indgår også i disse overvejelser, idet der må lægges vægt på det forhold, at danske film med bred publikumsappel er af afgørende betydning for biografernes indtjening.

På spillefilmområdet er det ministeriets opfattelse, at støtteordningen fortsat må baseres på et samvirke mellem den private filmbranche og det statslige støtteorgan. Der synes i denne forbindelse at være behov for at muliggøre nye støtteformer og dermed en tilpasning af støttereglerne efter den løbende udviklings behov. Lovforslaget tilsigter derfor at skabe grundlag for en supplerende støtteordning med udgangspunkt i det tidligere omtalte forslag fra Filmbranchens Samarbejds- og Ideudvalg.

Det forudsættes endvidere, at Filminstituttets bestyrelse ved fastsættelsen af støttepolitikken kan udforme nærmere retningslinier, f.eks. for at muliggøre, at en producent får støtte til produktion af et vist antal film («sæsonstøtte»). »Sæsonstøtteprincippet« indebærer blandt andet, at de producenter, der opnår støtte til at producere et vist antal film, får mulighed for at skabe en kontinuitet i produktionsforløbet, således at filmene kan fremstille og prioriteres ud fra en helhedsbetragtning. Herved kan produktionsmiljøets resourceindsats optimeres, og der tilvejebringes mulighed for, at produktionsomkostningerne kan begrænses. Såvel det i 1979 nedsatte filmlovrevisionsudvalg som konsulentfirmaet T. Bak-Jensen A/S har blandt andet ud fra disse synspunkter anbefalet, at »sæsonstøtteprincippet« blev afprøvet som et supplement til de øvrige støtteprincipper.

På kortfilmområdet vil der efter ministeriets opfattelse primært være behov for at muliggøre en øget indsats fra Statens Filmcentrals side på videoområdet.